

mặt trời ơi! xin đừng bỏ, tôi

t = 60

Vu~ Thu* Nguyên

Sẽ có một ngày tôi không còn nghe tiếng chim Tiếng trẻ
con nô đùa trên sân cỏ Tiếng ve kêu tiếng côn trùng đêm lặng Chỉ nghe
tim tiếng thầm thì buốt đau Sẽ có một ngày không còn nghe tiếng chân
quen Vào vực sâu tôi rơi vào vô vọng Dấu chấm than cuối cùng lời kinh
cầu Khoi nhẹ trong tôi một chút sâu dâng Có một ngày bốn bức tường sao bỗng
lạ Di loanh quanh sang trái chỉ lạc đường
Di loanh quanh sang phải chạm nỗi buồn Trước mình là vắng
lặng sao mình cũng chỉ lặng câm Sẽ có một

ngày tôi thèm nghe tiếng của em Vuông sân nắng lùi dần ra khung cửa Tôi một

1.

mình và một mình hoảng sợ Mặt trời ơi em đừng bỏ tôi

2.

đi Sẽ có một sợ Người tình ơi em đừng bỏ tôi đi